

תת"ע 2841/01/21 - מדינת ישראל נגד עורווה זאיד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2841-01-21 מדינת ישראל נ' זאיד

בפני כבוד השופט אסתר טפטה גרדיה
מאשימה באמציאות עו"ד ליאור מדינת ישראל
דוד
נגד
נאשם באמציאות עו"ד עמאד זאיד עורווה זאיד

החלטה

- הונחה לפניי בקשה לבטל כתב האישום מטעם ההגנה.
 - בHALIK שלפני הוגש נגד הנאשם כתב אישום, ביום 8.1.21, בעבירות של אי ציות לאות שנותר שוטר במדים, שהורה לנאים לעצור, באמציאות כריזה ואמיצים, ונוהגה ברכב, בקלות ראש, בכר שזגג בין רכבים.
 - ה הנאשם מכחיש את המוחץ לו. לטענתו, במועד מתן הדוח, מושא כתב האישום, נרשם לו ולנוסע שהוא עמו, דוחות בגין אי עטיית מסכה, ורישום הדוח שלפני נעשה כ"נקמה" בלבד מצד השוטר.
 - לגרסת הנאשם, בעת שנעצר על ידי שוטר, התנהלה בין הצדדים שיחה יידידותית, ובעת שנאמר לו ולנוסע שהוא עמו, שילחו לביתם דוחות בגין אי עטיית מסכה, הנאשם "זרק מילה גסה לעבר השוטר, התנייע את הרכב והמשיך בנסעה".
לטענת הנאשם, השוטר החליט לנוקם בו על כן, ורשם לחובתו דוח בגין אי ציות להוראות השוטר. נטען שבdoch, בגין אי עטיית מסכה, רשם השוטר "עצרתי" רכב עם שני נוסעים ללא מסכה, ובנסיבות אלה לא יתכן לייחס לנאים עבירה של אי ציות לשוטר, שכן, ככל מהדוח, הנאשם נשמע להוראות השוטר. עוד טענה ההגנה שלא ניתן שבאותו המועד נרשם כנגד הנאשם 2 דוחות שונים.
 - הצדדים התיצבו לדין בבקשתו ביום, 19.9.21.
- בדין חזר הסנגור על טיעוני. ב"כ המאשימה טען, מנגד, של הנאשם נרשם 2 דוחות באותה השעה, שאינם סותרים זה את זה. האחד מתיחס לאי עטיית מסכה והפרת הוראות הסגר, והשני מתיחס למزادה שהתנהל אחרי הנאשם, לאחר שזה קיל את השוטרים, החל בנסעה, ב מהירות וברשלנות, ולא נענה להוראותיהם לעצור. הוטעם של טענת הנאשם להבחן במסגרת הליך של שמיעת ראיות.

5. לאחר שהاذנתי לטיעוני הצדדים, אני בדעה שיש לדחות את עתירת הסגנו לביטול כתוב האישום מהטעמים הבאים:

6. דוקטרינת ההגנה מן הצדק, המועוגנת בסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, מאפשרת לביהם"ש לבטל כתוב אישום, מקום בו "הגשת כתוב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית". ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהוות מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזק לו אלא במקרים חריגים ביותר. כך נפסק עוד בטרם עוגנה הדוקטרינה בחוק (ע"פ 4855/02, מדינת ישראל נ' בורובי'ץ' ואח' פ"ד נת(6) 776), וכן נותרו הדברים לאחר מכן (ע"פ 5672/05 טגר בעמ' ואחרים נ' אליו שיפמן ואח' 21.10.07).

7. שמעתי את טיעוני ההגנה והמאשימה, ואני סבורה שהמקרה שלפני אינו נופל בגדר אותן במקרים בהם יש לבטל את ההליך הפלילי, מטעמי הגנה מן הצדק, ולא הוכח לפני שהגשות כתוב האישום עומדת בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

כעולה מהמסמכים שהוגשו, לנאים, במועד האירוע, נרשם שני דוחות, בגין עבירות שונות. דוח אחד בגין עבירות, לכאהר, של אי עטיית מסכה, והפרת הוראות הסגר, והדוח השני, מושא כתוב האישום שלפני, בגין אי ציות להוראות השוטר שהורה לנאים לעצור, ונהייה בקלות ראש.

הצדדים הציגו בדיון שלפני שתי גרסאות שונות. לטענת המאשימה במועד(arous) הנאים ביצע שתי עבירות שונות. האחת, אי עטיית מסכה והפרת סגר, ולאחריה אי ציות להוראות שוטר במדים, ואין בכך כל סתריה. ההגנה טוענת, מנגד, שהדוח השני הוגש על רקע נקמה בלבד של השוטר בנאים, שקיים אותו.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועינתי בדוחות, אני בדעה, שבשלב זה, לא הוכח לפני שכותב האישום שלפני הוגש על רקע "נקמה" בלבד, של השוטר.

ציין שהעובדת שהנאים עצר את רכבו במסגרת דוח בגין אי עטיית מסכה והפרת הסגר, אין בה כדי להוכיח שהנאים ציית להוראות השוטרים, לאחר רישום דוח זה.

על כל טענות ההגנה להבחן במסגרת הליך של שמייעת ראיות בתיק.

בהתנתק האמור, הבקשה נדחתת.

נקבע למתן תשובה לכותב האישום ליום 4.11.21 בשעה 11:00.

המציאות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, בהעדר
הצדדים.